

X 2008 - D.kr. - Zmiana tezy

MEMORIAŁ

Generał Marii Wittek

Wypisów NIE robiono

++ fot. Inreprod. VII

LWP

CZACZYK Maria

2 d. Pipis

| 1927-2006 |

3363 | WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺⁺ CZACZYK Marie
2 d. P. p. i. s
3363/WSK

I/1. Relacja ✓ k. 24, s. 1-15

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 15, s. 1-20

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 1, s. 1

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora ✓ k. 1, s. 1-2

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —
.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne —

VI. Fotografie ✓ reprod.

I/1, Relacja

- Zyciowys własny, Kraków 1982, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 1-2
- Biogram oprac. przez K. Wojtowicz, Kraków 2003, mps, rkps, oryg., k. 3, s. 3-5
- Biogram oprac. przez K. Wojtowicz, Kraków 2003, mps, rkps, oryg., k. 2, s. 6-7
- Biogram oprac. przez E. Zawacką i D. Kromp do tomu „Stowilka kobiet odznaczonych VM”, Toruń 2003, mps, rkps, oryg., k. 3, s. 8-10
- Biogram oprac. przez M. Sulejā i W. Misitaba, mps, rkps, oryg., k. 2, s. 11-12
- Biogram oprac. przez E. Zawackā i D. Kromp, Toruń [b.d.], mps, rkps, oryg. k. 3, s. 13-15

I/1-1

Czaczyk Maria z domu Pipis
31-475 Kraków
ul. Miedzowity nr 15 m. 36

nr leg. 08086

Wzrost
Zyciorys z 1982 r. (myślę, dam)

*Szła od
pau Krawe
Krawe*

Urodziłam się 5 maja 1926r. w rodzinie chłopskiej na Wołyniu miejscowość Łąsów do wybuchu II wojny mieszkalam przy rodzicach. Po zajęciu Wołynia przez Armię Radziecką internowana do Związku Radzieckiego i przebywałam w miejscowości Kazanie.

Do W.P. zgłosiłam się 7 maja 1944r. i włączona do 28 pp.P.D.p. w stopniu plutonowego pełniąc obowiązki sanitariuszki.

Jednostka do której zostałam skierowana 3 września 1944r. brała udział w W-wie - Praga na posterunkach kierowaniem ruchu wojsk. Podczas wywalania Warszawy w styczniu zostałam ranna w nogę i przebywałam w szpitalu w Lublinie. Po wyleczeniu w szpitalu zostałam skierowana do I Korpusu pancernego pod dowództwem gen.

Bryg. J. Kimbara pełniąc obowiązki sanitariuszki. Od 16 kwietnia biorę czynny udział przy forsowaniu Nysy I Korpus pancerny przesunął się szybko około 50 km w głąb niemieckiej obrony w kierunku Budziszyna, Drezna staczając ciężkie walki w terenie leśnym i bagnistym sprzyjało to nieprzyjacielowi organizowanie obrony i 19 kwietnia brałam udział w 3 brygadzie z 1 korpusu pancernego w przeprawie przez Szprowę na miejscowość Klix.

Po ciężkich walkach nasze jednostki przeprawiły się przez Szprowę i zdobyli miejscowość Klix bronioną przez batalion własowców było dużo zabitych i rannych z naszej jednostki utraciliśmy 3 czołgi o wioskę Milkel - trwała ciężka walka około 10 godzin pod gradem rozrywających się pocisków i bomb trzeba było też ustannie nieść pomoc rannym żołnierzom. W okolicy Budziszyna w rejonie Niesky został stoczony ciężki bój przez I korpus pancerny i 1 brygadę piechoty zmotoryzowanej, wyparliśmy nieprzyjaciela i opanowaliśmy miejscowość Ullersdorf.

Zostały po krawawej bitwie rozbite oddziały pancerno feldomarszałka Schórnera resztę wycofała się na południe, która to spieszyła na pomoc Bellinowi. 22 kwietnia I korpus pancerny ruszył w pościg za nieprzyjacielem w kierunku Radebergu tu spotykaliśmy kolumny cywilnej ludności uciekających oraz grupy uwolnionych jeńców. O Radeberg stoczono krótką walkę i opanowano również Hermsdorf.

Przed Dreznem I korpus pancerny zaczął koncentrować się aby uderzyć na to miasto.

W tym czasie otrzymaliśmy rozkaz jak najszybciej dotrzeć na północ od Budziszyna. 24 kwietnia położenie 2 Armii pod Budziszynem nadal było ciężkierozmagała się działalność niemieckiego lotnictwa. Przeciwnik wdarła się do Budziszyna kontynuując natarcie w kierunku Szprewy i tu znów I korpus pancerny wraz 7 korpusem zamech. i 254 dywizją piechoty radzieckiej nie pozwoliły przerwać się hitlerowcom na północ od Budziszyna i tu znalazł się gen. Świerczewski wśród żołnierzy - kilkaset metrów od linii frontu. Bezpośrednio kierował obroną, bardzo ciężką walkę stoczyliśmy pod Neudorf 3 brygada pancerna dzień na cześć uroczczenia wzniesli pomnik polskim czołgistom. Walki nacięższe trwały do 28 kwietnia i tu nastąpiło przesilenie na korzyść naszej II armii. W walkach pod Neudorf w okolicach Drezna została kontuzjowana w głowę podczas niesienia pomocy rannym. Zostaje przewieziona do polowego szpitala w Poznaniu. Należę do II grupy inwalidów wojennych.

Z powodu stanu zdrowia pracy zawodowej nie podjęłam, przechodziłam kilka operacji głowy, mam utratę słuchu, posługuję się aparatem słuchowym. W roku 1947 wyszłam za mąż i wychowywałam dzieci. Od roku 1963 pracuję społecznie w Związku Inwalidów Wojennych PRL pełniąc różne funkcje przew.Komisji Kobiet, przew.Komisji Kulturalno-Propagandowej, ostatnio pracuję kier. Świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim w Krakowie.

Po zatym jestem aktywnym członkiem Komitetu Krakowskiego Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej-nadał Złotą Odznakę Honorową za pracę.

Za współpracę z młodzieżą Uchwałą Komitetu Wykonawczego Rady Głównej PZMIP zostałam odznaczona Złotym Odznaczeniem im. Janka Krasickiego.

Nr leg. - 2-10137 z dnia 12.11.1974r.

Kraków, dnia 4.09.1982r.

Graczyk Maria

Przyjęte K. Wojtowicz

ponyście

ojciec stracił brzoim kapturę wodną 1/1-3

II etap 1

CZACZYK MARIA z d. Pipis - R. Wojt. 25^{VI} 03

Maria Pipis - Gacymkosc

o matce

5 mta córka 30 kultarowego gospo-
darstwa rolnego

Urodziła się 24 sierpnia 1927 r. we wsi Sztochód pow. Kowel, woj. Łuckie. Córka rolnika Stefana Pipisa i Józefy z d. Kowalskiej. Rodzice mieli gospodarstwo na Wołyniu (20 ha). Jeszcze przed wojną zamieszkała z matką i rodzeństwem w Hołobie (z powodu utraty majątku przez ojca). Miała 6-ro rodzeństwa: czterech braci i dwie siostry (jeden z braci urodził się już w czasie wojny). Do wybuchu wojny ukończyła 3 klasy szkoły powszechnej.

ojciec stracił brzoim gospodarstwo rolnicze

W 1939 r., po zajęciu Wołynia przez Sowieców, podjęła pracę jako pomoc do dzieci u Rosjanki. Ojca aresztowało NKWD i słuch o nim zaginął, matkę skierowano do pracy w kołchozie, jej rodzeństwo zostało umieszczone w domu dziecka. W 1941 r. wraz z rodziną, u której pracowała, została ewakuowana do Związku Radzieckiego. W czasie podróży zgubiła swoją pracodawczynię. Została wywieziona pod Ural i była zmuszona sama zarabiać na swoje utrzymanie. Pracowała w kołchozie nad rzeką Kama, w którym było wiele deportowanych polskich rodzin, zapiekowała się nią Polka z Warszawy. Kiedy naraziła się swoją niesubordynacją przewodniczącemu kołchozu, zbiegła do Kazania, wykorzystując statek, który raz na tydzień zatrzymywał się w tej miejscowości. Szczęśliwie uniknęła kontroli, nie posiadała ani biletu ani dokumentów. W Kazaniu dowiedziała się, że jest lekarz, który wydaje zaświadczenia na podstawie podanego wieku i badania stanu uzębienia. Dwa tygodnie trwało nim się do niego dostała (przyjmował tylko 12 osób dziennie). Dodała sobie wieku, blisko 2 lata i na podstawie zaświadczenia wystawionego przez lekarza uzyskała legalne zaświadczenie z milicji. Początkowo ciężko pracowała na budowie, potem zgłosiła się do kopania okopów pod Moskwą, koniecznie chciała dostać się do wojska, bo wyobrażała sobie, że tam będzie lepiej. Z uwagi na wiek odmówiono jej przyjęcia, ale dostała pracę w szpitalu, do którego przywożono żołnierzy prosto z frontu. Została przyuczona do pracy jako sanitariuszka. Wreszcie przyjęto ją do wojska i na początku stycznia 1943r. dostała skierowanie na front do Stalingradu. Pełniła funkcję sanitariuszki w samodzielnej jednostce sanitarnej, której dowódcą był płk. Andrejow. Opatrywała rannych, zaciągała ich w bezpieczniejsze miejsca, a w razie konieczności podawała amunicję żołnierzom lub strzelała z karabinu do nacierających Niemców. 30.I.1943r. w czasie pełnienia służby została ranna w plecy. Była leczona w szpitalu wojskowym w Bikietówce. Po powrocie do jednostki, latem 1943r. na gruzach Stalingradu spotkała trzech żołnierzy w polskich mundurach, jednym z nich był kolega z jej stron Zbigniew Wróblewski. Od nich dowiedziała się o Armii Polskiej. Zdecydowała natychmiast o przeniesieniu się do niej. Nie uzyskała jednak zgody swego dowódcy, więc uciekła. Zatrzymana w przez NKWD pod Rostowem, przesiedziała miesiąc w więzieniu, po śledztwie została odesłana z powrotem do jednostki. Na szlaku, pod Kijowem, zetknęła się z polskim wojskiem. Po usilnych staraniach uzyskała zgodę na przeniesienie i 7.V.1944r. została wcielona do Armii Polskiej. Początkowo była w Batalionie Kobiet I AWP w Żytomierzu, wkrótce skierowano ją, do 4 Pułku Zapasowego Artylerii, w którym służyła krótko do Białegostoku, później dostała przydział do II AWP do 28 Pułku 9 DP, którego dowódcą był płk Popiko - Rosjanin. W tej dywizji składała przysięgę wojskową. Służyła jako sanitariuszka w stopniu plutonowego, ale kierowano ją również do innych służb, jak praca w kuchni, jakiś czas była szefem kuchni tej jednostki. W Lublinie oddelegowana została do jednostki ruchu drogowego I AWP. Brała udział w walkach pod Dęblinem i Pilicą. We wrześniu 1944r. w czasie walk o Warszawę - Pragę pełniła służbę na posterunkach kierowania ruchem wojsk. W styczniu 1945r., w czasie wyzwolenia Warszawy została ranna w nogę. Po wyleczeniu w szpitalu w Lublinie została skierowana do 3 brygady I Korpusu Pancernego, której dowódcą był gen. bryg. Józef Kimbar. Od 16.IV.1945r. brała udział w

W mi miłojaz oddeleg zed mych dokumenty

Dokładną datę i miejsce urodzenia ustaliła po wojnie. W czasie wojny dodała sobie prawie 2 lata. W wszystkich jej dokumentach podane jest (że urodziła się 5 maja 1926r. w Krasowie na Wołyniu.)

W mi Pratkan w Warszawie Walker's War (max)

Maria Pipis

zamiar 5 dni przed

W wielu jej dokumentach podano

ciężkich walkach korpusu, niosąc pomoc rannym na pierwszej linii frontu: przy forsowaniu Nysy, przeprawie przez Szprewę, walkach pod Budziszynem i Dreznem. Pod koniec kwietnia w walkach pod Neudorf w okolicach Drezna, podczas pełnienia służby, została ciężko kontuzjowana w głowę. Była leczona w szpitalu wojskowym w Poznaniu i Krakowie. Przeszła operację głowy, co spowodowało wysoki procent utraty słuchu. Do rezerwy przeszła 28.VI.1946r.

Odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu VIRTUTI MILITARI (Uchwała RP z d. 25.III. 1969., leg. nr. 782-68-40), Krzyżem ^{Brat i morderca, odznaczenie} Walecznych (1946) i wieloma medalami i ^{inymi} odznaczeniami. 17.09.1982r. ^{została} mianowana do stopnia porucznika (PF-176). ^{lin.}

Po wojnie skończyła 7 - klasową Szkołę Podstawową dla Pracujących w Krakowie. W 1947r. wyszła za mąż za Wiktora Czaczyka. Urodziła czworo dzieci. ^{z parostu kulturalnego na przesłuchanie}

Od 1956 była aktywnym członkiem Związku Inwalidów Wojennych w Krakowie, a od 1963r., mimo ^{ciężkiego} kalectwa, wiele czasu poświęcała pracom społecznym w ZIW: pracowała w Komisji Socjalno - Bytowej i dzięki swej energii docierała z pomocą do najbardziej potrzebujących inwalidów i wdów na terenie Krakowa; była przewodniczącą Komisji Kobiet oraz Komisji Kulturalno - Propagandowej. W 1982r. pracowała jako kierowniczką Świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim w Krakowie. Była też aktywnym członkiem Krakowskiego Komitetu TPPR. ^{Nigdy nie należała do PZPR.} ^{Własna matka w Krakowie}

Mąż Marii - Wiktor Czaczyk (ur. 24.12.1925r) od 25 maja 1943r. był żołnierzem I Dywizji WP. ^{Walczył} Brał udział w walce pod Lenino, gdzie został ranny. Po raz drugi został ranny 21 września 1944r. w czasie walk na Czerniakowie w Warszawie, a po raz trzeci w walce o Kołobrzeg, wskutek czego stracił nogę. Odznaczony Medalem Srebrnym „Na Polu Chwały” z Koroną (1943), ^{została} Krzyżem Walecznych (1960) i Krzyżem Grunwaldu III kl. (1960).

Dzieci: bliźnięta Franciszek (1948-1993) i Stanisław (1948), Maria (1950) zam. Pental, absolwentka UJ, pracuje w sądzie - jest kuratorem dla nieletnich i Zofia (1955) zam. Iwan, mieszka w Rzymie.

Po wojnie odnalazła swoje rodzeństwo: dwaj bracia mieszkali w Polsce, jednego po wojnie przywozła Polka, która się nim zaopiekowała, drugi wrócił w ramach repatriacji okresu gomułkowskiego, dwie siostry i dwaj bracia mieszkali w ZSRR.

PPRUK J. . . (wywiad K. Wojtowicz z 2003)
ZIW Dz. Śródmieście w Krakowie, kartoteka / teczka nr. 15; Kozłowicz W., Urniaż T., Wojewódzki M., *Synowie Pułków*, MON 1970, s. 95 - 110; Wojtowicz K. - wywiad, taśma - k.m. 12a; ^{Wzrost}

Oprac.: Krystyna Wojtowicz
Kraków, 25 maja 2003r.

V Walentyna Redy ^{została odznaczona} Państwo 2 dnia 25 maja 1969r ^{nr 6/494}
w 22 rocznicę odznaczenia w walkach z hitlerowskim niejedyną ^{Rozkazem}
ord. Woj U... m.

Czaczyk Maria - wykaz niektórych dokumentów (ksero) z teczki nr 15, Związku Inwalidów Wojennych (ZIW) - Dz. Śródmieście w Krakowie

1. - Życiorys (1982r.)
2. - Karta Ewidencyjna Inwalidy Wojennego (z 1963r.)
3. - Karta inwalidy wojennego – wojskowego (z 1975r.)
4. - Rękopis (bez daty i nie podpisany) „p. Maria Czaczyk”, dot. przebiegu służby wojskowej
5. - Rękopis (bez daty i nie podpisany) do Zw. Inw. Woj. PRL, Zarz. Okręgu, w/m, dot. osób uczestników walk pod Stalingradem.
6. - ZBoWiD w Krakowie, Zaświadczenie nr. 627777, (okres służby w LWP)
7. - Odpis: Legitymacja Nr. 782-68-40, Krzyż Srebrny Orderu VIRTUTI MILITARI
8. - Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (wyszczególnienie odznaczeń, krótki przebieg służby)
9. - Wniosek o potwierdzenie tytułu „Weteran Walk o Wolną i Niepodległą Ojczyznę” (mianowanie do st. porucznika, krzyże VM i KW)
- 10 - Legitymacja nr. S-84292, „Medal za Zasługę dla Obronności Kraju”
- 11 - Książka Inwalidy Wojennego
- 12 - Charakterystyka kol. Czaczyk Maria
- 13 - Orzeczenie Obw. Woj. Komisji Lekarskiej ds. Inwalidztwa i Zatrudnienia z d. 10.V.1955r.
14. - Zaświadczenie ZIW z 22 września 1969r, (starania o rentę specjalną)
15. - Zaświadczenie ZIW z 16 marca 1970r. (starania o przyjęcie córki Marii na UJ)
16. - Pismo ZIW do Dziekana Wydz. Filologicznego UJ z 18 października 1972 (starania o przyznanie stypendium córce Marii)
17. - Zaświadczenie ZIW z 23 marca 1973r. (starania o bezpłatne otrzymanie leków zagranicznych)
18. - Zaświadczenie ZIW z 28 września 1977r. (starania o udostępnienie sali Klubu Oficerskiego w Krakowie - ślub córki Marii).

CZACZYK MARIA z d. Pipis — KW 26 30 VI 03

Urodziła się 24 sierpnia 1927 r. we wsi Sztuchód pow. Kowel, woj. Łuckie.¹ Córka rolnika Stefana Pipisa i Józefy z d. Kowalskiej. Rodzice mieli gospodarstwo na Wołyniu (20 ha). Jeszcze przed wojną, z powodu rozbicia rodziny i utraty majątku przez ojca, zamieszkała z matką i rodzeństwem w Hołobie. Miała 6-ro rodzeństwa: czterech braci i dwie siostry (jeden z braci urodził się już w czasie wojny). Do wybuchu wojny ukończyła 3 klasy szkoły powszechnej.

W 1939 r., po zajęciu Wołynia przez Sowieców, podjęła pracę jako pomoc do dzieci u Rosjanki. Ojca aresztowało NKWD i słuch o nim zaginął, matkę skierowano do pracy w kolchozie, jej rodzeństwo zostało umieszczone w domu dziecka. W 1941 r. wraz z rodziną, u której pracowała, została ewakuowana do Związku Radzieckiego. W czasie podróży zgubiła swoją pracodawczynię i pozostała bez dokumentów. Została wywieziona pod Ural, gdzie była zmuszona sama zarabiać na swoje utrzymanie. Pracowała w kolchozie nad rzeką Kamą. Stamtąd zbiegła do Kazania, gdzie udało się jej wyrobić dokumenty, przy tym dodała sobie dwa lata. Początkowo ciężko pracowała na budowie, potem zgłosiła się do kopania okopów pod Moskwą, koniecznie chciała dostać się do wojska, bo wyobrażała sobie, że tam będzie lepiej. Z uwagi na wiek odmówiono jej przyjęcia, ale dostała pracę w szpitalu, do którego przywożono żołnierzy prosto z frontu. Została przyuczona do pracy jako sanitariuszka. Wreszcie przyjęto ją do wojska i na początku stycznia 1943r. dostała skierowanie na front do Stalingradu. Pełniła funkcję sanitariuszki w Samodzielnej Jednostce Sanitarnej, której dowódcą był płk. Andrejow. Opatrywała rannych, zaciągała ich w bezpieczniejsze miejsca, a w razie konieczności podawała amunicję żołnierzom lub strzelała z karabinu do nacierających Niemców. 30.I.1943r. w czasie pełnienia służby została ranna w plecy. Była leczona w szpitalu wojskowym w Bikietówce za Stalingradem. Po powrocie do jednostki, latem 1943r., dowiedziała się o organizowaniu Armii Polskiej. Zdecydowała natychmiast o przeniesieniu się do niej. Nie uzyskała jednak zgody swego dowódcy, więc uciekła. Zatrzymana przez NKWD pod Rostowem, przesiedziała miesiąc w więzieniu, po śledztwie została odesłana z powrotem do jednostki. Na szlaku, pod Kijowem, zetknęła się z polskim wojskiem. Po usilnych staraniach uzyskała zgodę na przeniesienie i 7.V.1944r. została wcielona do Armii Polskiej. Dostała skierowanie do 4 Pułku Zapasowego Artylerii, w którym służyła krótko – do Białegostoku, później dostała przydział do II AWP do 28 Pułku 9 DP, którego dowódcą był płk Popłko – Rosjanin. W tej dywizji składała przysięgę wojskową. Służyła jako sanitariuszka w stopniu plutonowego, ale kierowano ją również do innych służb, jak praca kuchni, jakiś czas była szefem kuchni tej jednostki. W Lublinie oddelegowana została do jednostki ruchu drogowego I AWP. Brała udział w walkach pod Dęblinem i Pilicą. We wrześniu 1944r. w czasie walk o Warszawę – Pragę pełniła służbę na posterunkach kierowania ruchem wojsk. W styczniu 1945r., w czasie wyzwolenia Warszawy została ranna w nogę. Po wyleczeniu w szpitalu w Lublinie została skierowana do 3 brygady I Korpusu Pancernego, której dowódcą był gen. bryg. Józef Kimbar. Od 16.IV.1945r. brała udział w ciężkich walkach korpusu, niosąc pomoc rannym na pierwszej linii frontu: przy forsowaniu Nysy, przeprawie przez Szprewę, walkach pod Budziszynem i Dreznem. Pod koniec kwietnia w walkach pod Neudorf w okolicach Drezna, podczas pełnienia służby, została ciężko kontuzjowana w głowę. Była leczona w szpitalu wojskowym w Poznaniu i Krakowie. Przeszła operację głowy, co spowodowało wysoki procent utraty słuchu. Do rezerwy przeszła 28.VI.1946r.

¹ Dokładną datę i miejsce urodzenia ustaliła po wojnie. W czasie wojny dodała sobie prawie 2 lata. We wszystkich jej dokumentach podane jest, że urodziła się 5 maja 1926r. w Krasowie na Wołyniu.

Odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu VIRTUTI MILITARI (Uchwała RP z d. 25.III. 1969., leg. nr. 782-68-40), ^{zł. Papius} Krzyżem Walecznych (1946) i wieloma medalami i odznaczeniami. 17.09.1982r. mianowana do stopnia porucznika (PF-176).

Po wojnie skończyła 7 - klasową Szkołę Podstawową dla Pracujących w Krakowie. W 1947r. wyszła za mąż za Wiktora Czaczyka. Urodziła czworo dzieci.

Od 1956 była aktywnym członkiem Związku Inwalidów Wojennych w Krakowie, a od 1963r., mimo ciężkiego kalectwa, wiele czasu poświęcała pracom społecznym w ZIW: pracowała w Komisji Socjalno – Bytowej i dzięki swej energii docierała z pomocą do najbardziej potrzebujących inwalidów i wdów na terenie Krakowa; była przewodniczącą Komisji Kobiet oraz Komisji Kulturalno – Propagandowej. W 1982r. pracowała jako kierowniczka Świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim^{2^{te}} w Krakowie. Była też aktywnym członkiem Krakowskiego Komitetu TPPR. Nigdy nie należała do PZPR.

Mąż Marii – Wiktor Czaczyk (ur. 24.12.1925r) od 25 maja 1943r. był żołnierzem I Dywizji WP. Był trzykrotnie ranny: pod Lenino, na Czerniakowie w Warszawie, a po raz trzeci w walce o Kołobrzeg, wskutek czego stracił nogę. Odznaczony Medalem Srebrnym „Na Polu Chwały” z Koroną (1943), Krzyżem Walecznych (1960) i Krzyżem Grunwaldu III kl. (1960).

Dzieci: bliźnięta Franciszek (1948–1993) i Stanisław (1948), Maria (1950) zam. Pental, absolwentka UJ, pracuje w sądzie - jest kuratorem dla nieletnich i Zofia (1955) zam. Iwan, mieszka w Rzymie.

Po wojnie odnalazła swoje rodzeństwo: dwaj bracia mieszkali w Polsce, jednego po wojnie przywozła Polka, która się nim zaopiekowała, drugi wrócił w ramach repatriacji okresu gomułkowskiego, dwie siostry i dwaj bracia mieszkali w ZSRR.

ZIW Dz. Śródmieście w Krakowie, kartoteka / teczka nr. 15; Kozłowicz W., Urniaż T., Wojewódzki M., *Synowie Pułków*, MON 1970, s. 95 – 110; Wojtowicz K. – wywiad, taśma - k.m. 12a;

Oprac.: Krystyna Wojtowicz
Kraków, 26 czerwca 2003r.

Biogram oprac. przez EZ i D.K. do Tomu "Siostrze UM kobiet" z uwagi recenzente B. Chmurańskiego

Ih-8

CZACZYK z d. PIPIS Maria (1927-)

Maria Pipis-Czaczyk urodziła się 24 sierpnia 1927 r. we wsi Sztochód pow. Kowel, woj. Łuckie na Wołyniu jako córka Stefana Pipisa właściciela dwudziestohektarowego gospodarstwa rolnego i jego żony Józefy z d. Kowalskiej na Wołyniu. (Dokładną datę i miejsce urodzenia Maria ustaliła dopiero po wojnie, w wielu jej dokumentach podano, że urodziła się 5 V 1926 r. w Krasowie na Wołyniu). Miała 6-rodzeństwa: czterech braci i dwie siostry. Do wybuchu wojny ukończyła tylko 3 klasy szkoły powszechnej w Hołobie, dokąd rodzina przeniosła się jeszcze przed wojną, ojciec bowiem utracił majątek rodzinny.

Władze ZSRR

12518?

W 1939 r., po zajęciu Wołynia przez Sowieców, podjęła pracę jako pomoc do dzieci u Rosjanki. Ojca aresztowało NKWD i słuch o nim zaginął, matkę skierowano do pracy w kołchozie, jej rodzeństwo zostało umieszczone w domu dziecka. W 1941 r. wraz z rodziną, u której pracowała, została ewakuowana do Związku Radzieckiego. W czasie podróży zgubiła swoją pracodawczynię, nie mając odtąd żadnych dokumentów. Została wywieziona pod Ural i była zmuszona sama zarabiać na swoje utrzymanie. Pracowała w kołchozie nad rzeką Kama, w którym było wiele deportowanych polskich rodzin. Zaopiekowała się nią Polka z Warszawy. Kiedy naraziła się swoją niesubordynacją przewodniczącemu kołchozu, zbiegła do Kazania, wykorzystując statek, który raz na tydzień zatrzymywał się w tej miejscowości; szczęśliwie uniknęła kontroli, nie posiadając ani biletu ani dokumentów. W Kazaniu dowiedziała się, że jest lekarz, który wydaje zaświadczenia na podstawie podanego wieku i badania stanu uzębienia. Dwa tygodnie trwało nim się do niego dostała (przyjmował tylko 12 osób dziennie). Dodała sobie wieku, blisko 2 lata i na podstawie zaświadczenia wystawionego przez lekarza uzyskała legalne zaświadczenie z milicji. Początkowo ciężko pracowała na budowie, potem zgłosiła się do kopania okopów pod Moskwą chcąc koniecznie dostać się do wojska. Z uwagi na wiek odmówiono jej przyjęcia, ale dostała pracę w szpitalu, do którego przywożono żołnierzy prosto z frontu. Została przyuczona do pracy jako sanitariuszka. Wreszcie przyjęto ją do wojska i na początku stycznia 1943 r. dostała skierowanie na front do Stalingradu. Pełniła funkcję sanitariuszki w samodzielnej jednostce sanitarnej, której dowódcą był płk Andrejow. Opatrywała rannych, zaciągała ich w bezpieczniejsze miejsca, a w razie konieczności podawała amunicję żołnierzom lub strzelała z karabinu do nacierających Niemców. 30 I 1943 r. w czasie pełnienia służby została ranna w plecy. Była leczona w szpitalu wojskowym w Bikietówce. Po powrocie do jednostki, latem 1943 r. na gruzach

przed wejściem Niemców

drogi

12518?

Stalingradu spotkała trzech żołnierzy w polskich mundurach, jednym z nich był kolega z jej stron Zbigniew Wróblewski. Od nich dowiedziała się o Armii Polskiej. Zdecydowała natychmiast o przeniesieniu się do niej. Nie uzyskała jednak zgody swego dowódcy, więc uciekła. Zatrzymana ~~w~~ przez NKWD pod Rostowem, przesiedziała miesiąc w więzieniu, po śledztwie została odesłana z powrotem do jednostki. Na szlaku, pod Kijowem, zetknęła się z polskim wojskiem. Po usilnych staraniach uzyskała zgodę na przeniesienie i 7 V 1944 r. została wcielona do Armii Polskiej. Początkowo ^{miesiące przydzielona do 3} była w Batalionie Kobiet I AWP w Żytomierzu, wkrótce skierowano ją do 4 Pułku Zapasowego Artylerii do Białegostoku, później dostała przydział do II AWP do 28 Pułku 9 DP. W tej dywizji składała przysięgę wojskową. Służyła jako sanitariuszka w stopniu plutonowego, ale kierowano ją również do innych służb, jak praca w kuchni, jakiś czas była nawet szefem kuchni tej jednostki. W Lublinie oddelegowana została do jednostki ruchu drogowego I AWP. Brała udział w walkach pod Dęblinem i Pilicą. We wrześniu 1944 r. pełniła na Pradze w Warszawie służbę na posterunkach kierowania ruchem wojsk. W styczniu 1945 r., w czasie walk o Warszawę została ranna w nogę. Po wyleczeniu w szpitalu w Lublinie została skierowana do 3 brygady I Korpusu Pancernego. Od 16 IV 1945 r. brała udział w ciężkich walkach korpusu, niosąc pomoc rannym na pierwszej linii frontu: przy forsowaniu Nysy, przeprawie przez Szprewę, walkach pod Budziszynem i Dreznem. Pod koniec kwietnia w walkach pod Neudorf w okolicach Drezna, podczas pełnienia służby, została ciężko kontuzjowana w głowę. Była leczona w szpitalu wojskowym w Poznaniu i Krakowie. Przeszła operację głowy, co spowodowało wysoki procent utraty słuchu. Do rezerwy przeszła 28 VI 1946 r.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 25 marca 1969 r. Nr 0/494 została odznaczona „za ~~czynny udział w walkach z hitlerowskim najeźdźcą~~” Krzyżem Srebrnym Orderu VIRTUTI MILITARI (Uchwała RP z d. 25 III 1969 r., leg. nr. 782-68-40). Była również odznaczona Krzyżem Walecznych (1946), wieloma medalami i innymi odznaczeniami. 17 IX 1982 r. ~~została~~ ^{została} mianowana do stopnia porucznika (PF 176).

Po wojnie skończyła 7 - klasową Szkołę Podstawową dla Pracujących w Krakowie. Z powodu kalectwa nie pracowała zawodowo. W 1947 r. wyszła za mąż za Wiktora Czaczyka. Urodziła czworo dzieci. Od 1956 była aktywnym członkiem Związku Inwalidów Wojennych w Krakowie, a od 1963 r., mimo swego ciężkiego kalectwa, wiele czasu poświęcała pracom społecznym ~~w ZIW~~: pracowała w Komisji Socjalno-Bytowej i dzięki swej energii docierała z pomocą do najbardziej potrzebujących inwalidów i wdów na terenie Krakowa; była przewodniczącą Komisji Kobiet oraz Komisji Kulturalno - Propagandowej. W 1982 r.

pracowała jako kierowniczką Świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim w Krakowie. Była też ^{ZIW} aktywnym członkiem Krakowskiego Komitetu TPPR. Nie należała do PZPR. Mieszka nadal w Krakowie.

Mąż Marii – Wiktor Czaczyk (ur. 24 XII 1925 r.) od 25 maja 1943 r. był żołnierzem I Dywizji WP. Inwalida wojenny, 3-krotnie ranny utracił nogę. Brał udział w walce pod Lenino, ^U gdzie został ranny. Odznaczony Krzyżem Walecznych (1960) i Krzyżem Grunwaldu III kl. (1960). Dzieci: bliźnięta Franciszek (1948–1993) i Stanisław (zmarł 1948), Maria (1950 -) zam. Pental, absolwentka UJ, pracuje w sądzie - jest kuratorem dla nieletnich i Zofia (1955) zam. Iwan, mieszka w Rzymie.

Po wojnie Maria Czaczyk odnalazła swoje rodzeństwo: dwaj bracia mieszkali w Polsce, jednego po wojnie przywoziła Polka, która się nim zaopiekowała, drugi wrócił w ramach repatriacji okresu gomułkowskiego, dwie siostry i dwaj bracia mieszkali w ZSRR.

APAK, T: 3363/WSK (tam taśma z wywiadu K. Wojtowicz z M. Czaczyk); DW UdsKiOR, t.o. sygn. 6487; BKiOKPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 98, poz. 642; ZIW Dzielnica Śródmieście w Krakowie, kartoteka/teczka nr 15; Kozłowicz W., Urniaż T., Wojewódzki M., *Synowie Pułków*, W-wa 1970, s. 95-110; Wesołowski, *PRL Kaw. VM...*, s. 19.

Czaczyk Maria.

- s. 1 – wystarczy dać: ZSRR,
- ZSRR. 2 – winno być: 1 AWP, 2 AWP,
- drobniejsze uwagi zaznaczono na marginesie.

uwagi BCM
X03

Przyjęli A. Sulej i W. Misztel
1.02.1954/WSK-412/07

MS

Th-11

Popis żon Czaczyk Maria (1926 -)
Maria CZACZYK, z d. POPIS - ms

LWP
Krasów

rolnik
Popise.

Urodziła się 5 maja 1926r. we wsi Krasów na Wołyniu jako córka Stefana. Jej ojciec był rolnikiem.

W lutym 1940r. została deportowana wraz z całą rodziną w głąb Rosji Sowieckiej, do miejscowości Kazanie. 7 maja 1944r. rozpoczęła służbę w armii Berlinga, jako sanitariuszka w 28 pp. We wrześniu 1944r. uczestniczyła w walkach o prawobrzeżną Warszawę pełniąc służbę sanitariuszki na posterunkach kierowania ruchem wojsk. Podczas walk o Warszawę w styczniu 1945r. została ranna w nogę i przebywała w szpitalu w szpitalu w Lublinie. Po wyjściu ze szpitala została skierowana do I Korpusu Pancernego jako sanitariuszka. Od 16 kwietnia 1945r. uczestniczyła w walkach I Korpusu nad Nysą Łużycka, pod Klix nad Szprewą, pod Budziszynem, Radeberger, Hermsdorf i Neudorf, gdzie została kontuzjowana w głowę podczas niesienia pomocy rannym żołnierzom. Leczyła się w szpitalu polowym w Poznaniu. Z powodu tej kontuzji utraciła na zawsze słuch. Przeszła kilka operacji głowy. Po wojnie z powodu złego stanu zdrowia nie pojęła pracy zawodowej. W 1947r. wyszła za mąż za Wiktora Czaczyka, również nie walidę wojny.

Jej mąż, deportowany wraz z rodziną do Altajskiego Kraju, w 1943r. dostał się do 1 DP im. T. Kościuszki. Jako strzelec 2 kompanii 1 batalionu 2 pp uczestniczył w bitwie pod Lenino, gdzie został ranny. Po leczeniu i rekonwalescencji w listopadzie 1943r. został skierowany do szkoły podoficerskiej przy 2 DP, a w miesiąc później do szkoły oficerskiej w Riazaniu. Po jej ukończeniu służył jako dowódca plutonu CKM 2 kompanii 1 batalionu 9 pp 3 DP. W walkach na Przyczółku Czerniakowskim został ranny. Ponownie ciężko ranny podczas forsowania Odry, utracił wskutek amputacji nogę. Po długim leczeniu, do 1946r., w Krakowie pozostał tam w bursie dla inwalidów wojennych. Jest odznaczony Krzyżem Grunwaldu III klasy.

Od 1946r. obydwoje są członkami ZIW. Mimo ciężkiego kalectwa aktywnie uczestniczą w pracach Oddziału ZIW Kraków – Śródmieście. Od 1946r. Maria Czaczyk

pełniła funkcję przewodniczącej Komisji Kobiet, następnie przewodniczącej Komisji Kulturalno – Propagandowej, a ostatnio kierowniczką świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim ZIW w Krakowie. Była także aktywną działaczką TPPR.

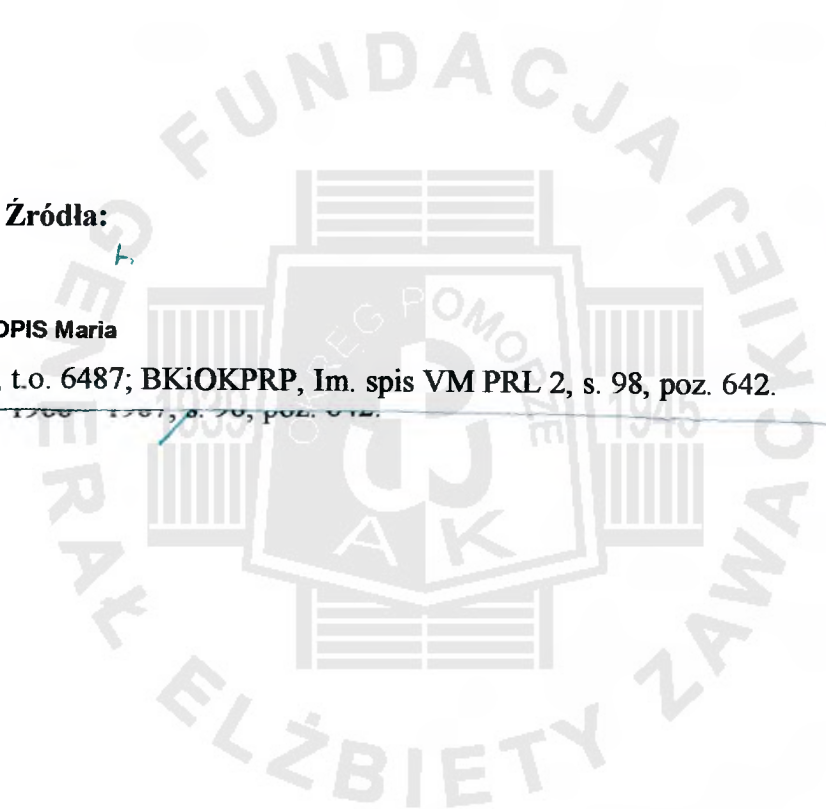
Obydwoje po wojnie mianowani do stopnia porucznika.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 25 marca 1969r. Nr 0/494 została odznaczona „za czynny udział w walkach z hitlerowskim najeźdźcą” Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Źródła:

CZACZYK z d. POPIS Maria

DW UdsKiOR, t.o. 6487; BKiOKPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 98, poz. 642.

CZACZYK z d. PIPIS Maria (1927-)

Maria Papis-Czaczykowa urodziła się 24 sierpnia 1927 r. we wsi Sztochód pow. Kowel, woj. Łuckie na Wołyniu jako córką Stefana Papisia właściciela dwudziestohektarowego gospodarstwa rolnego i jego żony Józefy z d. Kowalskiej na Wołyniu. (Dokładną datę i miejsce urodzenia Maria ustaliła dopiero po wojnie, w wielu jej dokumentach podano, że urodziła się 5 V 1926 r. w Krasowie na Wołyniu). Miała 6-rodzeństwa: czterech braci i dwie siostry. Do wybuchu wojny ukończyła tylko 3 klasy szkoły powszechnej w Hołobie, dokąd rodzina przeniosła się jeszcze przed wojną, ojciec bowiem utracił majątek rodzinny.

W 1939 r., po zajęciu Wołynia przez Sowieców, podjęła pracę jako pomoc do dzieci u Rosjanki. Ojca aresztowało NKWD i słuch o nim zaginął, matkę skierowano do pracy w kołchozie, jej rodzeństwo zostało umieszczone w domu dziecka. W 1941 r. wraz z rodziną, u której pracowała, została ewakuowana do Związku Radzieckiego. W czasie podróży zgubiła swoją pracodawczynię, nie mając odtąd żadnych dokumentów. Została wywieziona pod Ural i była zmuszona sama zarabiać na swoje utrzymanie. Pracowała w kołchozie nad rzeką Kama, w którym było wiele deportowanych polskich rodzin. Zaopiekowała się nią Polka z Warszawy. Kiedy naraziła się swoją niesubordynacją przewodniczącemu kołchozu, zbiegła do Kazania, wykorzystując statek, który raz na tydzień zatrzymywał się w tej miejscowości, szczęśliwie uniknęła kontroli, nie posiadając ani biletu ani dokumentów. W Kazaniu dowiedziała się, że jest lekarz, który wydaje zaświadczenia na podstawie podanego wieku i badania stanu uzębienia. Dwa tygodnie trwało nim się do niego dostała (przyjmował tylko 12 osób dziennie). Dodała sobie wieku, blisko 2 lata i na podstawie zaświadczenia wystawionego przez lekarza uzyskała legalne zaświadczenie z milicji. Początkowo ciężko pracowała na budowie, potem zgłosiła się do kopania okopów pod Moskwą chcąc koniecznie dostać się do wojska. Z uwagi na wiek odmówiono jej przyjęcia, ale dostała pracę w szpitalu, do którego przywożono żołnierzy prosto z frontu. Została przyuczona do pracy jako sanitariuszka. Wreszcie przyjęto ją do wojska i na początku stycznia 1943 r. dostała skierowanie na front do Stalingradu. Pełniła funkcję sanitariuszki w samodzielnej jednostce sanitarnej, której dowódcą był płk. Andrejow. Opatrywała rannych, zaciągała ich w bezpieczniejsze miejsca, a w razie konieczności podawała amunicję żołnierzom lub strzelała z karabinu do nacierających Niemców. 30 I 1943 r. w czasie pełnienia służby została ranna w plecy. Była leczona w szpitalu wojskowym w Bikietówce. Po powrocie do jednostki, latem 1943 r. na gruzach

Stalingradu spotkała trzech żołnierzy w polskich mundurach, jednym z nich był kolega z jej stron Zbigniew Wróblewski. Od nich dowiedziała się o Armii Polskiej. Zdecydowała natychmiast o przeniesieniu się do niej. Nie uzyskała jednak zgody swego dowódcy, więc uciekła. Zatrzymana w przez NKWD pod Rostowem, przesiedziała miesiąc w więzieniu, po śledztwie została odesłana z powrotem do jednostki. Na szlaku, pod Kijowem, zetknęła się z polskim wojskiem. Po usilnych staraniach uzyskała zgodę na przeniesienie i 7 V 1944 r. została wcielona do Armii Polskiej. Początkowo była w Batalionie Kobiet I AWP w Żytomierzu, wkrótce skierowano ją do 4 Pułku Zapasowego Artylerii do Białegostoku, później dostała przydział do II AWP do 28 Pułku 9 DP. W tej dywizji składała przysięgę wojskową. Służyła jako sanitariuszka w stopniu plutonowego, ale kierowano ją również do innych służb, jak praca w kuchni, jakiś czas była nawet szefem kuchni tej jednostki. W Lublinie oddelegowana została do jednostki ruchu drogowego I AWP. Brała udział w walkach pod Dęblinem i Pilicą. We wrześniu 1944 r. pełniła na Pradze w Warszawie służbę na posterunkach kierowania ruchem wojsk. W styczniu 1945 r., w czasie walk o Warszawę została ranna w nogę. Po wyleczeniu w szpitalu w Lublinie została skierowana do 3 brygady I Korpusu Pancernego. Od 16 IV 1945 r. brała udział w ciężkich walkach korpusu, niosąc pomoc rannym na pierwszej linii frontu: przy forsowaniu Nysy, przeprawie przez Szprewę, walkach pod Budziszynem i Dreznem. Pod koniec kwietnia w walkach pod Neudorf w okolicach Drezna, podczas pełnienia służby, została ciężko kontuzjowana w głowę. Była leczona w szpitalu wojskowym w Poznaniu i Krakowie. Przeszła operację głowy, co spowodowało wysoki procent utraty słuchu. Do rezerwy przeszła 28 VI 1946 r.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 25 marca 1969 r. Nr 0/494 została odznaczona „za czynny udział w walkach z hitlerowskim najeźdźcą” Krzyżem Srebrnym Orderu VIRTUTI MILITARI (Uchwała RP z d. 25 III 1969 r., leg. nr. 782-68-40). Była również odznaczona Krzyżem Walecznych (1946), wieloma medalami i innymi odznaczeniami. 17 IX 1982 r. mianowana do stopnia porucznika (PF 176).

Po wojnie skończyła 7 - klasową Szkołę Podstawową dla Pracujących w Krakowie. Z powodu kalectwa nie pracowała zawodowo. W 1947 r. wyszła za mąż za Wiktora Czaczyka. Urodziła czworo dzieci. Od 1956 była aktywnym członkiem Związku Inwalidów Wojennych w Krakowie, a od 1963 r., mimo swego ciężkiego kalectwa, wiele czasu poświęcała pracom społecznym w ZIW: pracowała w Komisji Socjalno-Bytowej i dzięki swej energii docierała z pomocą do najbardziej potrzebujących inwalidów i wdów na terenie Krakowa; była przewodniczącą Komisji Kobiet oraz Komisji Kulturalno – Propagandowej. W 1982 r.

pracowała jako kierowniczka Świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim w Krakowie. Była też aktywnym członkiem Krakowskiego Komitetu TPPR. Nie należała do PZPR. Mieszka nadal w Krakowie.

Mąż Marii – Wiktor Czaczyk (ur. 24 XII 1925 r.) od 25 maja 1943 r. był żołnierzem I Dywizji WP. Inwalida wojenny, 3-krotnie ranny utracił nogę. Brał udział w walce pod Lenino, gdzie został ranny. Odznaczony Krzyżem Walecznych (1960) i Krzyżem Grunwaldu III kl. (1960). Dzieci: bliźnięta Franciszek (1948–1993) i Stanisław (zmarł 1948), Maria (1950 -) zam. Pental, absolwentka UJ, pracuje w sądzie - jest kuratorem dla nieletnich i Zofia (1955) zam. Iwan, mieszka w Rzymie.

Po wojnie Maria Czaczyk odnalazła swoje rodzeństwo: dwaj bracia mieszkali w Polsce, jednego po wojnie przywiozła Polka, która się nim zaopiekowała, drugi wrócił w ramach repatriacji okresu gomułkowskiego, dwie siostry i dwaj bracia mieszkali w ZSRR.

APAK, T: 3363/WSK (tam taśma z wywiadu K. Wojtowicz z M. Czaczyk); DW UdsKiOR, t.o. syg. 6487; BKiOKPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 98, poz. 642; ZIW Dzielnic Śródmieście w Krakowie, kartoteka/teczka nr 15;
 Kozłowicz W., Urniaż T., Wojewódzki M., *Synowie Pułków*, W-wa 1970, s. 95-110;
 Wesołowski, *PRL Kaw. VM...*, s. 19.

I/2 Dokumenty

- Orzeczenie Okręgowej Wojew. Komisji Lekarskiej d/s Inwalidztwa i zatrudnienia Nr 5, Kraków 1955, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 1
- Karta ewidencyjna inwalidy wojennego, Kraków 1963, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 2-3
- Książka inwalidy wojennego, Kraków 1963, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 4
- Legitymacja nr 782-68-40 Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari, Warszawa 1969, odpis, mps, k. 1, s. 5
- Zaświadczenie oddziału Zw. Inwalidów Wojennych, Kraków 1969, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 6
- Zaświadczenie oddziału Zw. Inwalidów Wojennych, Kraków 1970, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 7
- Zaświadczenie oddziału Zw. Inwalidów Wojennych, Kraków 1973, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 8
- Karta inwalidy wojennego, Kraków 1975, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 9-10
- Zaświadczenie wytyfikacyjne z BOWiD w 62 7777, Kraków 1980, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 11-12
- Legitymacja nr 5-84292 srebrnego Medalu za Zasługi dla Obronności Kraju, W-wa 1980, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 13
- Zaświadczenie z BOWiD, Kraków 1980, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 14
- Wniosek o nadanie medalu-srebrny „za zasługi dla obronności kraju”, 1996, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 15-16
- Wniosek o nadanie medalu-srebrny „za zasługi dla obronności kraju”, 1996, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 17-18
- Wniosek o potwierdzenie tytułu „Weteran walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny”, Kraków 2002, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 19
- Charakterystyka kol. Czasyk H. dla Zarządu z BOWiD, [b-d.], mps, rkps, kopia, k. 1, s. 20

I/2-1
13

OBWODOWA WOJEWÓDZKA
KOMISJA LEKARSKA D/S INWALIDZTWA
I ZATRUDNIENIA

Nr. 5 w Krakowie

Wn-312/P

ORZECZENIE

Dnia 25.III.1955 r. Obwodowa Wojewódzka Komisja Lekarska dla Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia Nr. 5 w Krakowie w składzie:

Przewodniczący: Dr. Rudnicki Jerzy
Członkowie: Dr. Czyżowski Bolesław
Fielek Aleksandra - przedst.WRN
Eberhardt Emil

przy udziale rzeczoznawcy: Kajder Maria
po rozpoznaniu na podstawie art.42 art.44 art.49 Dekretu z 14 sierpnia 1954 r. o zwolnieniu inwalidzkim wojskowych i ich rodzin /Dz.U.Nr. 37, poz.159/ sprawy Ob. PIPIS C Z A C Z Y K MARIA, córka Stefana i Józefy zamieszkałego w Krakowie, ul.Marchlewskiego 15/1 z wniosku zarząd.Min.Pr'i Op.Społ. z dnia 8.VI.1954 Inp-107 - w zrozumieniu art.4 Dekretu z 25 sierpnia 1954 r. o zwolnieniu inwalidów wojskowych i ich rodzin /Dz.U.Nr.37, poz.159/ orzekła:

- a/ Blizny popostrzałowe na podudziach,
- b/ Stan po doszczętej operacji prawostronnej ucha środkowego i prze włkłe śluzowo-ropne zapalenie ucha środkowego lewego. Stan granic z głuchotą,
- c/ Psychonerwica reaktywna.

Uszkodzenie zdrowia wymienione w pktie a/ powstało bez własnej winy w czasie i wskutek służby wojskowej w armii polskiej - w WP w czasie wojny.

Uszkodzenie zdrowia wymienione w pkt.b,c, powstało bez własnej winy w czasie, lecz nie wskutek służby wojskowej, jednak uległo pogorszeniu wskutek tej służby w WP w czasie wojny.

Stosownie do przepisów lekarskich /Dz.U.Nr.5,poz.32/ uszkodzenie zdrowia wymienione w powyższych punktach powoduje utratę zdolności zarobkowej:

1. ogólnej	15%	na słu.wojskową	przypada	15%	/przep.lek./	3
2. "	70%	"	"	40%		44,47
3. "	25%	"	"	20%		13
R A Z E M	84%	"	"	66%	/sześćdziesiąt sześć%/	

na stałe.

.....
Członkowie: Fielek Aleksandra Przewodniczący:
Eberhardt Emil Dr.Rudnicki Jerzy
Kajder Maria Dr.Czyżowski Bolesław

Pieczęć okrągła z godłem Państwa Za zgodność odpisu:
i napisem: Prezydium Wojewódzkiej /-/ Fielek Aleksandra -
Rady Narodowej w Krakowie w/z Kajderowa mp.

Kraków, dnia 10.V.1955 r.

Przyjęła K. Wojtowicz

Związek Inwalidów Wojennych P. R. L. Oddział w

WŁOSZKÓW

KARTA EWIDENCYJNA INWALIDY WOJENNEGO - WOJSKOWEGO - WIDOWY SIEROTY

1. Nazwisko i imię (imię ojca i matki oraz nazwisko matki z domu) 2. Data i miejsce urodzenia

WŁOSZKÓW *Włocławek*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*

4. Nr renty 7. Znak akt ZUS 9. Ewid. zakt. uznany 10. % utraty zdolności

W 221666/25 *DM 206 21 1985* *1945* *25/3 185* *Włocławek* *Włocławek*
1222 *a) Nr dow. 109 109 857* *100%* *84%*

8. Nr legiti. Inwalidz. 11. Do jakiej grupy zaliczony

442 08086 *33 13 218* *1991* *1991*
25 10 1945 *1991*

14. W jakiej firmie został inwalidz. 15. Postać odznaczenia 16. Pobięta odznaczenia

Włocławek *Włocławek* *Włocławek*
Włocławek *Włocławek* *Włocławek*

20. Nazwisko i imię dzieci pozost. na utrzymaniu

Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*

Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*

Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*
Włodzisław Sieroty *Włodzisław Sieroty*

Przebieg K. Wojtowicz
T2-3

22	Data	Czas trwania choroby	Opis	Antybiotyki				Inne	Zarządku Oddziału	Zarządku Głównego	Inne
				1969	1970	1971	1972				
	30.06.68	4000									
	13.07.69	4000									
	18.10.71										
	14.12.71										
	2.06.76										
24	1962										
I	1962										
II	1962										
III	1962										
IV	1962										
V	1962										
VI	1962										
VII	1962										
VIII	1962										
IX	1962										
X	1962										
XI	1962										
XII	1962										
Razem	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	

36 Oświadczam, że zgłoszone przeze mnie dane ewidencyjne są zgodne ze stanem faktycznym.
Data 19.5.93
Cecylija Maria
podpis

Przyjęty do ZIW uchwała Zarz. Oddz. KRAKÓW Nr
z dn. 19.5.93
Sekretarz Oddziału
[Signature]

-12-4 11.

CZACZYK

MARIA

Wzrost: 152 cm Ciężar ciała: 31.12.1967r.

ciężar ciała: 54 kg 1973r.

ZAMIAST PRZEJĘCIA PRZEKAZANIA

WZROST: 208

ciężar ciała: Czaczuk Maria

5.5.1926.

Wzrost: 152 cm Ciężar ciała: 5.4.1963r.

ciężar ciała: 54 kg

Mag. St. Stawowoszyk

Wzrost: 152 cm Ciężar ciała: 54 kg
Wzrost: 152 cm Ciężar ciała: 54 kg
Wzrost: 152 cm Ciężar ciała: 54 kg
Wzrost: 152 cm Ciężar ciała: 54 kg

Znamienek Czaczuk	18.1.48.	syn	} 2 US - Kraków 11. Maj 1963r.
Stanisław Czaczuk	18.1.48.	syn	
Maria Czaczuk	14.8.50.	córka	
Zofia Czaczuk	29.9.55.	- n -	

176

25.3.1955
Blizny poprostrowane na podudziach. Stan po deszytywnej operacji
krzywostawki ncha podkowca i przewlekłe iutowosobne zaburzenia
nie ncha podkowca lewego. Stan graniczny z gruźlicą.
Psychicznie healthy.
drugi

5.4.1963r.
2 US - Kraków

St. federant 1-1 Smolite Marian

Str 24 Notatki przeglądowe: Zwi 221666/25

Związek Inwalidów Wojennych PRA
Zakład Opieki
ul. Krakowska
tel. 591-81

Zgodność z oryginałem
data: 1963

Mag. St. Stawowoszyk

Pracownia K. Wojtowicz

7. 7/2-5

O d p i s !
=====

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

Legitymacja Nr 782-68-40 Warszawa dn. 25 marca 1969 r.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 25 marca 1969 r. odznaczona została

Ob. CZACZYK Maria c. Stefana KRZYŻEM SREBRNYM ORDERU VIRTUTI

MILITARI - Przewodniczący Rady Państwa - M. Spychalski

Pieczęć tłoczona - okrągła

ul. Biskupia 14 (1. piętro)
Biuro Oddz. ZIW.
25.3.69

17

Przebieg K. Wojtowicz

K r a k o w i e

Biskupia 18

651/69

22 września

69 r.

Z a ś w i a d c z e n i e

Zarząd Oddziału Związku Inwalidów Wojennych PRL w Krakowie, niniejszym zaświadcza, że Kol. Maria CZACZYK ur.5.V.1926 r., zam. w Krakowie ul. Miechowity 15 m.36 jest inwalidą wojennym II grupy, ciężko poszkodowaną na zdrowiu /całkowita głuchota po urazie wojennym głowy/.

Kol. Maria CZACZYK jest uczestnikiem I i II Armii WP, przeszła szlak bojowy od Stalingradu aż po Drezno, gdzie została ciężko kontuzjowana. Za udział w walkach z okupantem otrzymała wiele odznaczeń: Krzyż Virtuti Militari, Krzyż Walecznych, Order za Lenino, Odznakę "Syna Pułku" i wiele innych medali i odznaczeń.

Kol. Maria Czaczyk pracuje społecznie w naszym Związku, prowadzi od lat Komisję Kulturalno-Oświatową /przewodnicząca/, wiele czasu poświęca dla spraw Kolegów - inwalidów wojennych. Uczynna, w pracy chętna, mimo ogromnego kalectwa wywiązuje się z przyjętych obowiązków wzorowo, postawą jako kobieta - inwalida służyć może przykładem dla innych.

Zaświadczenie wydaje się celem przedłożenia w Zarządzie Głównym ZBoWiD w Warszawie, przy staraniach o rentę specjalną.

Zarząd nasz gorąco popiera prośbę Kol. Marii Czaczyk i gorąco prosi o pozytywne jej załatwienie.

Za Zarząd

Sekretarz
Józef Janowski

Przewodnicząca
Włodzimierz Kowalski

Przebieg K. Wojtowicz

1/2-7

15.

Zarząd Oddziału Związku Inwalidów Wojennych PRL
ul. Białostocka 13 tel. 900-72

16 marca

70

L.dz. 180/70

Z a ś w i a d c z e n i e .

Zarząd Oddziału Związku Inwalidów Wojennych PRL. w Krakowie stwierdza, że Kol. Kol. Maria i Wiktor CZACZYKOWIE, zam. w Krakowie ul. Miechowity nr. 15 m. 58 - są inwalidami wojennymi, ciężko uszkodzonymi na zdrowiu, długoletnimi członkami naszego Związku, uprawnionymi do korzystania z ulg i przywilejów, przysługujących inwalidom wojennym i wojskowym.

Zaświadczenie wydaje się celem przedłożenia go Uniwersytetowi Jagiellońskiemu przy staraniach o przyjęcie córki Marii Czaczyk na I.r. studiów na Wydziale Filozoficznym - Kierunek Filologia Polska.

Prośbę Koleżeństwa Czaczyków Zarząd nasz popiera i prosi uprzejmie o pozytywne załatwienie jej, w oparciu o komunik Min. Oświaty i Szkol. Wyższ. z dnia 2.05.67r. Nr. PL.3 - 0260-16/67 o prawie pierwszeństwa dzieci inwalidów wojennych przy przyjęciach na studia.

Koleżeństwo Czaczykowie jako uczestnicy I Armii WP. brali udział w walkach z okupantem, za dzielność i odwagę otrzymali szereg odznaczeń bojowych i pamiątkowych.

Kol. Maria Czaczyk posiada Krzyż "Virtuti Militari". Ponadto obydwójce w naszej organizacji pracują społecznie dla dobra inwalidów wojennych, piastując funkcje w naszym Zarządzie.

Za Zarząd

[Handwritten signature]

Prezes

[Handwritten signature]
Indywidualista Kowalczyk

[Handwritten note]

18/3/70
[Handwritten signature]

Przystępa K. Wojtowicz

188/73

23 marca

3

Z a ś w i a d c z e n i e

Zarząd Oddziału Związku Inwalidów Wojennych PRL w Krakowie niniejszy zaświadcza, że: Kol. Maria CZACZYK jest długoletnim członkiem naszego Związku - inwalidą wojennym II-grupy, odznaczona za wybitne zasługi Krzyżem Virtuti Militari V Kl. - jako b. Kombatant II Wojny Światowej, oraz Kol. Wiktor CZACZYK również jest długoletnim członkiem naszego Związku - inwalidą wojennym III grupy, odznaczony Krzyżem Grunwaldu III Kl. - jako b. kombatant II Wojny Światowej. Kol.Kol. Maria i Wiktor Czaczykowie byli żołnierzami I Armii LWP na szlaku Lenino - Berlin. Równocześnie zaznaczamy, że tak Kol. Maria Czaczyk jak i Wiktor Czaczyk wiele czasu poświęcają dla dobra inwalidów wojennych jako Przewodniczący Komisji Rewizyjnej i Koła Kobiet.

Zarząd nasz ze swej strony gorąco popiera prośbę naszych członków i prosi o pozytywne jej załatwienie.-

Zaświadczenie wydaje się dla P.R.N. m. Krakowa - Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej, przy staraniach o przyznanie bezpłatnego otrzymania leków zagranicznych.

Za Zarząd:

SEKRETARZ

Mieczysław ŻEBEREK

PREZES

Mgr inż. E. SALERNO - KOCHAN

Salerno 26.03.1973
E.S.

Przebieg K. Wojtowicz

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Maria inwalidy wojennego - wojakowego IS

Praca zarobkowa (miesiecznie)		Wys. upos. niespełniane		Zawód		Wys. upos. niespełniane		Zawód		Wys. upos. niespełniane		Rodzaj		ODZNACZENIA		
Zawód	umysł.	fizycz.	żołn. zaw.	MO	rolnik	rolnik (osadn. u.ojsk.)	Właściciel przedsiębiorstwa (nazwa)	Odniesione rany i kontuzje	inwalidztwo	Grupa	Data ostat. orzecz. RIZ	Data wydania i Nr książki lub legitymacji inwalidy wojennego - wojakowego	Rodzaj	Złotych miesiecznie	Rodzaj	Złotych miesiecznie
Praca zarobkowa (miesiecznie)												5 04 1965 - 5 04 2008 - 74				
Wys. upos. niespełniane																
Zawód																
umysł.																
fizycz.																
żołn. zaw.																
MO																
rolnik																
rolnik (osadn. u.ojsk.)																
Właściciel przedsiębiorstwa (nazwa)																
Odniesione rany i kontuzje																
inwalidztwo																
Grupa																
Data ostat. orzecz. RIZ																
Data wydania i Nr książki lub legitymacji inwalidy wojennego - wojakowego																
Rodzaj																
Złotych miesiecznie																
Rodzaj																
Złotych miesiecznie																

12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1/2-11

Zaświadczenie weryfikacyjne ZBoWiD nr.627777 z dnia 1.03.1980.,
-służba w Ludowym Wojsku Polskim.Łącznie 12 miesięcy.

Inwalida wojenny II grupy i II grupy z ogólnego stanu zdrowia.
Książka inwalidy wojennego Nr.1904 z dnia 28.02.1976.r. Blizny
popostrzałowe na podudziach. Stan po operacji prawostronnej ucha
środkowego i przewlekłe śluzowo-rzępane zapalenie ucha środkowego
lewego.Stan graniczący z głuchotą. Psychoneuroza reaktywna.
Członek ZIW od 1946 r.,

7.05.1944 r., zgłosiła się do WP.i przydzielona została do 28.pp.
9 Dywizja Piechoty, gdzie pełniła obowiązki sanitariuszki.W ramach
28.pp.wzięła udział w wyzwoleniu Warszawy - Praga.W czasie walk
w styczniu 1945 r. została ranna w nogi i umieszczona w szpitalu
w Lublinie. Po wyleczeniu została skierowana do 1 Korpusu Pancernego
jako sanitariuszka. Szlak bojowy :forsowanie Nysy - Budziszyn-
Klix - Ullersdorf- Radeberg -Drezno - Neudorf, gdzie została kon-
tuzjonowana i umieszczona w szpitalu w Poznaniu, skąd przyjechała
do Krakowa. Po kilku operacjach głowy w szpitalu w Krakowie straciła słuch.

Pracuje aktywnie w Związku Inwalidów Wojennych Kraków-Gródnieście
pełniąc kolejno funkcje : przewodnicząca Komisji Kobiet, przewodni-
cząca Komisji Kulturalno-oświatowej, a obecnie jest kierownikiem
Świetlicy przy Zarządzie Wojewódzkim ZIW Kraków.Jest również
aktywnym członkiem Komitetu Krakowskiego T.P.P.R.

Magdalena K. Wojtowicz

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

C Z A C Z Y K

Maria

Stefan

Józefa
Bogdan

Pipis

5.

05.

1926

Krasów Z.S.S.R.

31 - 475 Kraków, al. Niechowity 15/36

bezp.

podstawowe

rencistka

7.05.1944 - 9.05.1945 - 23.09

i 1. orpus Panc.

porucznik rez.

nie karana

K. Walczn. 10.10.1946

Med. za Warszawę 30.04.1974

Med. za Odrę 28.09.1946

Virt. Milit./medal 25.03.1969

Med. Zwyc. i Woln. 3.05.1946

Med. za Berlin 10.10.1969

Br. Med. Obron. Kraju 3.05.1967

Br. Med. Obs. Kraju 10.10.1980

Med. za Pobied. 10.03.1969

Odzn. Granwalda 11.09.1946

Odzn. Woj. Kraków 17.10.1974

Odzn. m. Kraków 27.06.1974

Odzn. PPR 9.11.1961

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

LEGITYMACJA Nr. S-84292

Warszawa, dnia 10.10.1980r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

Na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. w uznaniu zasług dla obronności PRL

nadała

Ob. CZACZYK Maria
c. Stefana

SREBRNY
MEDAL ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU

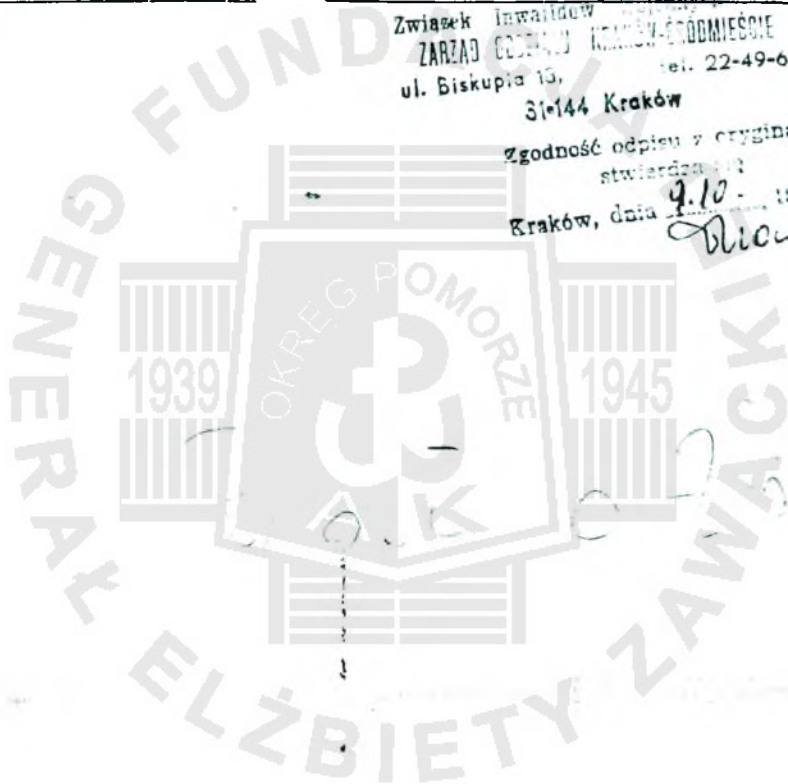

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

[Signature]

Związek Inwalidów
ZARZĄD ODDZIAŁU KRAKÓW-ŚRODMIEŚCIE
ul. Biskupia 15, tel. 22-49-67
31-144 Kraków

Zgodność odpisu z oryginałem
stwierdzam
Kraków, dnia 9.10.1980
[Signature]

Przyjęte K. Wojtowicz

12-146

ZASWIADCZENIE Nr 627777

Zarząd Wojewódzki Związku Bojowników o Wolność i Demokrację stwierdza, że
Obywatel [ka] Liria C Z A C Z Y K [imię i nazwisko]

syn [córka] Stefana urodzony [a]

ur. 5 maja 1926 r. w Krasów woj. wołyńskie
[dzień, miesiąc, rok; [miejsce]

zamieszkały [a] w Krakowie, Olsza II bl. 13/36

— jest członkiem zwyczajnym ZBoWiD, nr legitymacji * 126434/17

— ~~odpowiada wymogom uprawniającym do korzystania z ZBoWiD~~

Zaswiadczenie jest dokumentem stwierdzającym prawo do korzystania ze świadczeń określonych w Ustawie z dnia 23 października 1975 r. „o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatanów i więźniów obozów koncentracyjnych” [Dz. U. Nr 34, poz. 186].

Jednocześnie stwierdza się, że w rozumieniu przepisów art. 8 tej Ustawy do okresu zatrudnienia wymienionemu [nej] zalicza się następujące okresy działalności kombatanckiej oraz okresy uwięzienia w hitlerowskich obozach

- Służba w Ludowym WP. - od 7.V.1944 do 9.V.1945.-

SEKRETARZ

Zarząd Wojewódzkiego ZBoWiD
w Krakowie

zł dupl. rez. Marian Pajer

podpis Sekretarza Zarządu
Wojewódzkiego ZBoWiD
i pieczętka służbowa

[rodzaj] działalności okres od — do]

1 rok i 1 mies.
Łącznie jeden rok i jeden
PREZES
Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD
w Krakowie

podpis Piotr Gajek
Wojewódzkiego ZBoWiD
i pieczętka służbowa

ZWIĄZEK BOJOWNIKÓW O WOLNOŚĆ I DEMOKRACJĘ
STOWARZYSZENIE
DZIELNOCNY
ul. Biskupia 13
31-104 Kraków

Zgodność odbitki z oryginałem
Kraków, dnia 10.09.82 Kraków

8 grudnia 80 roku

* niepotrzebne skreślić

Wzór Nr 1

Przysięga K. Wojtowicz

I-12-15

L.dz. 1754 / WSK-442 / 02

Nazwa jednostki, instytucji

Skrót nazwy pionu kadrowego

WNIOSEK O NADANIE MEDALU

SREBRNY ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU

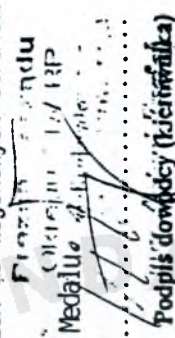
Nazwa medalu

Stopień

Stopień wojskowy Por. rezerwowy	Nazwisko, imię, imię ojca CZACZYK Wiktor s. Michała
Data urodzenia 24.12.1925	Poprzednio-nazwisko (w przypadku zmiany) nie zmieniał
Ilość lat służby zawodowej (pracy) <input type="text" value="-"/>	Posiadane stopnie wnioskowanego medalu i rok nadania: BRĄZOWY MEDAL ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU 10.10.1979 r.
Oceny z dwóch ostatnich opinii okresowych: 199 .. r. <input type="text" value="-"/> 199 .. r. <input type="text" value="-"/>	

Określenie
+ 6488

I/2-10

<p>Uzasadnienie wniosku</p> <p>Inwalida wojenny III grupy. Członek ZIW od 1946. Kombatant WP /zaświadcz.Nr 02377741 z dnia 22.06.1984 r. Żołnierz I-szej Armii WP na szlaku bojowym Warszawa-Berlin Ciężko rannych - amputacja nogą. Wyróżniony Krzyżem Grunwaldu III klasy i dwukrotnie mianowany do stopnia podpor. - por.</p> <p>Należy do jednych z najbardziej aktywnych członków Oddziału upowszechniających wśród młodzieży poborowej i wojskowej jednostek Garnizonu Kraków wiedzę o celach i zadaniach organizacji państwowych, włączając narodu polskiego i jego Sił Zbrojnych w rozgromienie faszyzmu oraz zasadności jego aktualnych dążeń do wojskowych struktur europejskich.</p> <p>W pełni zasługujący na przyznawanie go wnioskowanym stopniem Medalu</p> <p style="text-align: right;"> Podpis dowódcy (Kierownika) </p>	<p>Date</p>	<p>Opinie wyższych przełożonych</p> <p>1946</p> <p>WIECES ZWIĄZKU <i>Marian Miodobinski</i> Marian Miodobinski</p> <p>Date</p>	<p>Adnotacje Depoza</p> <p>Podpis</p>
<p>Date</p>		<p>m.p.</p>	<p>Date</p>
<p>Adnotacje Depoza</p> <p>Podpis</p>			

I/12-17

l. dz. 125n / WSK-412 / 07

Nazwa jednostki, instytucji

Skrót nazwy pionu kadrowego

WNIOSEK O NADANIE MEDALU

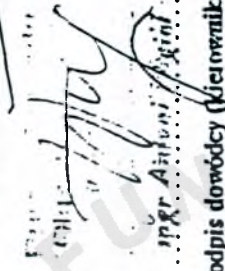
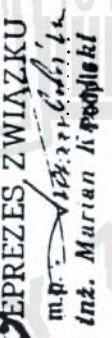
ZŁOTY "ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU"

Stopień

Nazwa medalu

Stopień wojskowy Por. rezerwy	Nazwisko, imię, imię ojca CZACZYK Maria c. Stefana
Data urodzenia 05.05.1926	Poprzednie nazwisko (w przypadku zmiany) POPIS
Ilość lat służby zawodowej (pracy) <input type="text" value="-"/>	Posiadane stopnie wnioskowanego medalu i rok nadania: BRĄZOWY MEDAL ZZdOK 03.05.1967 SREBRNY MEDAL ZZdOK 10.10.1980
Oceny z dwóch ostatnich opinii okresowych: 199 .. r. <input type="text" value="-"/> 199 .. r. <input type="text" value=""/>	

Kauc-DW
+ 6487

<p>Uzasadnienie wniosku Inwalida wojenny II grupy. Członek ZIW od 1946 r. Kombatant WP zaświadczenie nr 62777 z dnia 08.12.1980 r. Żołnierz I-szej i II-giej Armii WP. Ranna poraż drugi trącąc całkowicie słuch /nosi aparat słuchowy/. Odnaczona m.in. SREBRNYM KRZYŻEM WIRTUJI MILITARI V-tej klasy. Pomimo ciężkiego kalectwa jest jedną z najaktywniejszych członkiń ZIW RP (działal Kraków-Srodmieście. w zakresie upowszechniania wśród członków Oddziału aktualnych celów i zadań WP, a wśród żołnierzy jednostek Garnizonu Kraków patriotyzmu i bohaterstwa żołnierza polskiego na frontach II-giej wojny Światowej. W pełni zasługuje na wnioskowane wyróżnienie.</p>	
<p>Data</p>	<p>m.p. Podpis dowódcy (ucierwnika)</p>
<p>Opinie wyższych przełożonych</p>	
<p>11.06.81 Data</p>	<p>WICEPREZES ZWIĄZKU m.p. dr inż. Marian Kropielecki m.p. Data</p>
<p>Adnotacje Departamentu Kadr MON o sposobie załatwienia:</p>	

WNIOSEK

o potwierdzenie tytułu „Weteran Walk o Wolną i Niepodległą Ojczyznę”

CZACZYK	Maria	Stefan
nazwisko	imię	imię ojca
5.05.1926	103578 / 685	26050501186
data i miejsce urodzenia Kraków (os/g)	Nr legitymacji Odznaki Pamiątkowej Weteran Walk o Niepodległość	PESEL
37 - 475	KRAKÓW	ul. Miedniczaki 15/36
kod	mięscowość	województwo
103578	05.1944 - 05.1945 w 1. Armii WP	15/36
Nr zaświadczenia o uprawnieniach kombatanckich, z podaniem podstawy prawnej (artykuł ustawy)	nazwa formacji zbrojnej z lat 1939-56	
PF 176	17.09.1982	per dyw. 201
aktualny stopień wojskowy, data i przez kogo nadany		CHWA
K. V. Militarnej	25.03.1969	w klp 782 68-116
K. Woleńskich	17.11.1960	w klp 1960 389 11-1467
posiadane ordery i odznaczenia		
Zw. 140 wojennych odznaczeń		
przynależność do organizacji kombatanckiej		
podpis wnioskodawcy		
decyzja UdsKIOR		

Dnia Kraków 27.04.2002

* wniosek wypełniać pismem maszynowym lub ręcznym drukowanym

nie wist
osobnych
Przekazanie 10.10.1977
Kaw

C h a r a k t e r y s t y k a .

Kol. C z a c z y k Maria - jest inwalidą wojennym II grupy z II. Armii Wojska Polskiego, ciężko poszkodowaną na zdrowiu, pomimo swego schorzenia od 1956r. jest aktywnym członkiem Związku.

W latach ubiegłych poświęcała dużo czasu pracy społecznej dla niesienia pomocy inwalidom wojennym i wdowom.

Przez swoją działalność przyczyniła się niejednokrotnie do złagodzenia ciężkiej doli inwalidy w życiu codziennym.

Obecnie pracuje w Komisji Socjalno-Bytowej. Dzięki jej pracy, którą poświęca dla niesienia pomocy inwalidom i wdowom - Zarząd Oddziału jest w stanie dotrzeć do najbardziej potrzebujących pomocy inwalidów i wdów na terenie m. Krakowa.

Charakterystykę wydaje się celem przedłożenia w Zarządzie ZBoWiD.-

Za Zarząd

P r e z e s

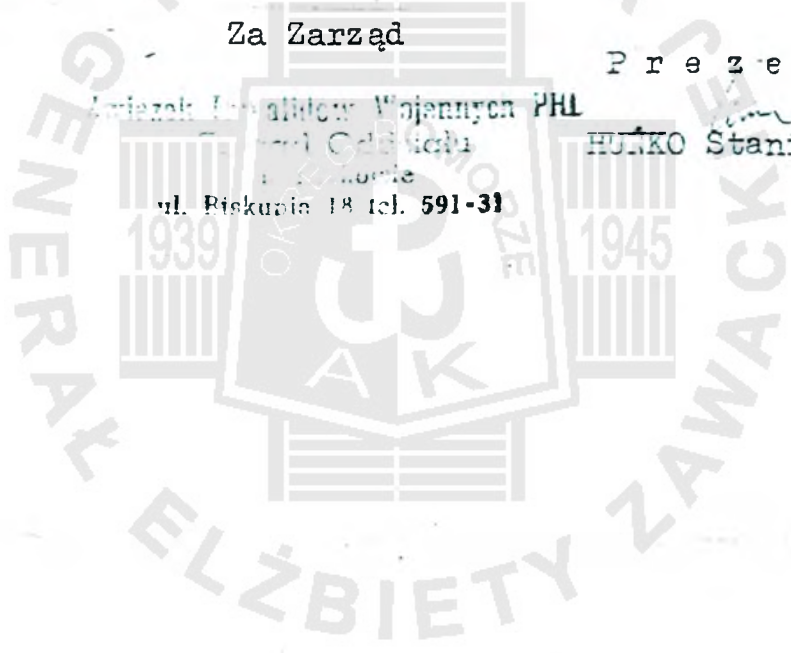
Związek Inwalidów Wojennych PHL

Biuro Oddziału

1. Kwartalnik

ul. Biskupia 18 tel. 591-31

HURKO Stanisław

15 Przystąpił K. Wojtowicz

II Materiały uzupełniające relację
- Nekrolog M. Czaczyk, 2006, k.1.s.1

T. 3308/68 VM
++ OZ ACZYK Maria

LWP
4-1

W DNIU 18.09.2006 R.
ODESZŁA NA WIECZNĄ WARTĘ

POR. MARIA CZACZYK

Dama Orderu Wojennego Virtuti Militari

RODZINIE

NASZEJ KOLEŻANKI

SKŁADAMY SERDECZNE WYRAZY WSPÓŁCZUCIA.

CZEŚĆ JEJ PAMIĘCI!

POGRZEB 29 WRZEŚNIA, CMENTARZ BATOWICE, KRAKÓW.
MSZA - STARA KAPLICA GODZ. 10.20.

*Klub Kawalerów
Orderu Wojennego Virtuti Militari*

k. Dużalski 2007

III/1 Materiały dotyczące rodziny relatore

- Sytuacja własny Wiktor Czaczka - matka M. Czaczka [b.d.], rękopis, kopia,
k.l.s. 1-2

Czarczyk Wiktor urodz. 25.12.1925 r. syn Michała i Stefani przebywałem na terenie Związku Radzieckiego z mamą i siostrą w Altajskim Kraju

W tym czasie rozchodzi się wieść przez radio, z prasy, od znajomych dowiadujemy się o formowaniu polskiej dywizji 25 maja 1943 r. zgłosiłem się w lokalu Rady Narodowej

„Wojskomat” zostałem przyjęty do transportu, który odjechał z Barnaulu nad rzeką Ob

W tym czasie w sieleckim lesie obok rozlanej szeroko rzeki Oki usadowiała tym osobowa Polska Komisja Przyjęć zostałem przydzielony do 1 pp 1 batalion 2 kompanii

Dnia 15 lipca 1943 r. 1 Dywizja składała uroczystą przysięgę ziemi polskiej broczącej we krwi, po manewrach 1 września w 4 rezerwach napasła Niemiec hitlerowskich na Polskę, opuściliśmy lasy sieleckie od transportami kolejowymi

przez Moskwę Mażajsk do rejonu przyfrontowego wokół Wiażminy

Około 20-25 września Kociuszkwowcy wyszli na trasę szosę warszawską 4 października dowódca Frontu Zachodniego podporządkował 1 dywizję piechoty 10 armii gwardii 4 października 1 dywizja została podporządkowaną

i weszła w skład 33 armii 10 października 1 dywizja przedostała do pierwszego rektu Mojsyjewo pole bitwy 1 batalion 1 pułku piechoty rozciągała się 600 metrów

dolina z rzeką Miereja moim dowódcą batalionu był mjr. Sachowicz

12 października godz. 6⁰⁰ rozpoczynamy natarcie rozpoznawcze i zdemaskowanie stanowisk niemieckich, 9⁰⁰ salwa katiusz odwołania porządek artyleryjskiego przygotowanie

w okolicy Trigubowa zostajemy ranni 13 października po wyłączeniu w listopadzie 1943 r. zostałem skierowany do 11 Dywizji piechoty Samodzielny Batalion strzelców podofic.

W grudniu skierowany do Rostowa na szkołę oficerską 1944 r. w czerwcu skierowany do 3 Dywizji 9 pp 1 batalion 2 kompania udział w walkach Pilica

Warszawa Czerwiaków od 16 - 21 września ranni po wyłączeniu w 11 Bzmorski Kotłakow i 16 kwietnia na Odrę zostajemy w walce z Niemcami bez nogi lewej.

Po zdobyciu Pragi przez 1 Dywizję, dowódca 1 armii gen. Ż. Berling postanowił przetrwać się z oddziałami powstańczymi AK w Warszawie w centralnym

i południowym rejonach Warszawy.

III/1-2 Głównym udeśnieniem miało wykonać 3 Dywizja piechoty, forsowanie Wisły rozpoczęło się 15 na 16 września nad ranem przeprowadził się 1 batalion 9 pułku piechoty dowódca batalionu był por. Kamankow dowódcą mojej kompanii był por Marian Dolinski byłem w ten czas dowódcą plut. C.K.M-ów były to te walki uliczne mieliśmy 14 cekaemów 16 rusznic przeciwpancernych 6 granatników 50mm 3 moździerze 82mm 1 działko 45mm ponadto zostaliśmy w dwie jednostki amunicji oraz żywność na 4 dni lub dłużej w ciężkich walkach do 20 września zostaje ranny 22 na 23 z przyciętka na czarniakowie uratował się ten tylko kto umiał przycięć między innymi i ja uratowałem się na desce z Bajki która była katopioną a rannych osadzono na pnystrze na brzegu czarniakowskim. Z 1000-cu żołnierzy uratowało się nie pełna setka przy likwidacji przyciętka przez niemieckie oddziały. Po wyłączeniu w szpitalu w lutym dotarzyłem do swojej jednostki, która brała udział w walkach o Białą - Tomorski tu w ciężkich walkach terenowych akurat nastąpiły zmiany teren podmołoty po uszy wymakaliśmy przycięć i to piekło na ziemi 3 dywizja po zdobyciu i wykonaniu zadania przez 1 Armię zostaje skierowana w raz z 4 dywizją na „Kolberg” dzisiejszy „Głobny” przeprowadziliśmy na zachodni brzeg rzeki Parszty i o świcie 8 marca został Kolobny odcinany przez 3 dywizji 3-4- i 6-stą a także 242 radzieckie dywizji w ciężkich walkach z 10000 żołnierzami nie licząc floty niemieckiej dysponowali ciężkimi i średnimi wyrzutniami pocisków rakietowych 15 marca obrona „Kolberga” została wsparta desantem morskim. Przez 10 dni ciężkich walk o każdy jeden dom był to najcięższy i najwiskny bój uliczny w erze drugiej wojny światowej wśród działań 1 armii i tak 18 marca Kolobny został zdobyty okupiony po naszej stronie oko 4 tysięcy zabitych rannych, zaginionych. W walkach o Berlin 16 kwietnia zostaje bez nogi w polu walki szpital do 1946 po wyłączeniu zostaje w Krakowie w Bursie dla inwalidów wojennych stał używany was wie które ciotkowie „Bursiaki” Młyny

Pamiętam z Wojownic

T. 3363/wsk

dwp

CZACZYK maria

2 d. Papis

VI. Fotografie

1. 2oj. w mundurze dwp, 1944r., repr.
(8,8 x 12.6) szt. 1

Z Świt. 2012 ✓ - oprac. arch.

1. USSR - Jeczki osobowe

2. T. 3363 / USSR

3. nepr., kolor 12.8 x 8.8

4.

5. СЛАВЯК МАНІА

2 d. Papis

6. Lipiec 1844 r.

7. broda publik.

8. Uwagi: Opis na odwrocie
fot.

24. VIII 1827 r. w Setochod

pow. Kowal

7. Świt. 2012 r. oprac. awsh.

1538

T: 3363/MSK

MS

1. N

Czornyk

2d Pajus

(Morgun Petrin)

2. I. ps.

Maria

C. Spetane

3. ur.

1927

24 Avriamni
5th Belin

Sokoloid
in Kiev

Membr 5 maja 1926

20 Pajus
me 10/11/26

4. st.

part 1. part

5. Org.

LWP

(SPT)

LWP?

6. przydz.

adlyof SPT

28 pp 9 DP

- nrin

proste belan

7. funkcje

tra deq belan

8. nr

9. zr.

PRL 2

Moaf PRL 5.19 (1969)

Nov Karting 71

A. Kurot. brak; Mesot PRL Szarych Mała, żołnierz 15, 1969.03.25. s. 18.

20. 22? Zawsza

CZACZYK Maria

